

udvalg. Jeg vil gerne høre den højtærede Kirkeministers Udtalelser i saa Henseende, om han virkelig mener, at Stiftsøvrighederne bliver aflastet det allermindste ved disse Provstiudvalg. Jeg er aldeles sikker paa, at disse Provstiudvalg vil blive ret kostbare; jeg har ikke i Bemærkningerne til Lovforslaget set nogen Opgørelse i saa Henseende, men det kunde interessere at vide, hvad man egentlig mener, disse Provstiudvalg vil koste Aaret igennem, jeg tror ikke, det bliver saa helt smaa Summer. Jeg maa derfor resumere mine Udtalelser om disse Provstiudvalg derhen, at de er dyre, de er overflødige, og de er farlige, fordi de vil kunne bruges, ja allerede staar som et afgjort Led af en Kirkeforfatning, og ud fra denne Betragtning af Provstiudvalget vil man kunne forstaa, at jeg afgjort maa stille Forslag om, at de forsvinder.

Hvad Lovforslaget om Kirkers Bestyrelse angaar, skal jeg ikke sige ret mange Ord, det er i Virkeligheden i alt væsentligt et Optræk af Loven af 1. Oktober 1915, som blev gennemført af den daværende Kultusminister Keiser-Nielsen. Der er desværre kommet en Bestemmelse ind i Lovforslaget her, som jeg synes i høj Grad forringer dets Værdi, det er Bestemmelsen om, at det kommunale Medlem skal udgaa af Kirkens Bestyrelse. Jeg maa tilstaa, at jeg forstaaer slet ikke den højtærede Kirkeministers Begrundelse af dette Forslag. Det er gaaet udmærket godt, der har ikke været nogen Vanskeligheder mellem Menighedsraadene eller Kirkernes Bestyrelser og Kommunalbestyrelserne, siges der. Men, som jeg har sagt før: kunde det ikke netop være, fordi vi har dette Medlem af Kommunalbestyrelsen siddende i Kirkebestyrelsen? Jeg mener, det kommunale Medlem her repræsenterer det danske Folk, ikke blot dem, der bruger Kirkerne, men hele det danske Folk, som har Kærlighed til vore gamle Kirker, og jeg vil meget indtrængende henstille, at man ikke lader det kommunale Medlem gaa ud, men at det faar Lov til at forblive i Kirkebestyrelsen.

Heller ikke om Lovforslaget om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde finder jeg Anledning til at sige meget, jeg mener, det er rigtigere, at alle Enkeltheder heri drøftes i et Udvalg. Kirkesynsloven af 1861 var for sin Tid en udmærket Lov, den har

været et godt Værn om vore gamle herlige Kirkebygninger, som alle Danske holder af, fordi de i saa høj Grad er indvævet i vort Folks Historie og vort Lands Natur. Siden 1861 er der imidlertid foregaaet den Udvikling, at Kirkerne er gaaet fra Enkeltmands Eje over til Selveje, og der er ingen Grund til at være betænkelig ved nu at betro Omsorgen til de Sogne, hvis Befolkning gennem Aarhundreder har søgt til disse gamle Kirker. Jeg er ganske overbevist om, at de vil varetage deres Opgaver med den allerstørste Omhu og Pietet overfor vore gamle herlige Kirkebygninger, og derfor kan jeg tiltræde dette Lovforslag, som netop i saa høj Grad lægger Omsorgen for Kirkebygningerne i Sognemenighedernes Haand under en sagkyndig Ledelse.

Hvad Kirkegaardene angaar, maa jeg tilstaa, at jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Sundbo i, at man burde gøre Spørgsmaalet om Kirkegaardes Oprettelse og Vedligeholdelse til et kommunalt Anliggende. Samtidig vilde jeg i høj Grad ønske, at man rundt omkring paa alle vore Kirkegaarde kunde faa bygget kommunale Lighuse; det Maal er ikke naaet endnu. Flere Gange har Spørgsmaalet været paa Tale, og saa vidt jeg ved, har der ogsaa foreligget Lovforslag her for Rigsdagen om Bygning af Lighuse rundt omkring i Landet. Kunde der gøres noget i saa Henseende ved denne Lejlighed, synes jeg, det vilde være overordentlig heldigt.

Hermed skal jeg anbefale disse 3 Lovforslag til videre Behandling i det Udvalg, som vil blive nedsat.

Fibiger: I det forelagte Lovforslag om Lønning for Præsterne udenfor København havde jeg ventet, at den højtærede Kirkeminister havde taget noget Hensyn til det kirkelige Udvalgs Indstilling om en Omordning af Præsternes Lønningsforhold, og den fra den Side foreslaede Forhøjelse synes jeg egentlig ikke kunde virke afskrækkende. Jeg tror — og jeg har faaet det bekræftet af forskellige Talere, som har haft Ordet i Dag —, at den almindelige Mening er, at Præsternes Lønninger er for lille, naar Hensyn tages til deres Uddannelse og den Bekostning, som det har været at komme saa vidt.

Naar jeg har taget Ordet i denne Sag,